

Svanučė

Glasnik Kristove Prisutnosti

SVANUĆE

Broj 6

Studenj - Prosinac 2019

Hrvatsko izdanje Članci u ovom
broju uzeti su iz tekući broja
časopisa
„Svanuće“ na engleskom jeziku

*First-class postage paid at Rutherford,
NJ. Published by The Dawn Bible Students
Association, 199 Railroad Avenue, East
Rutherford, NJ 07073. \$12 per year.*

Sent without cost overseas.

Poslano u inozemstvo bez troškova.

www.dawnbible.com

ARGENTINA: A. Lupsor, Calle

Almirante Brown 684, Monte

Grande C.P., 1842 Buenos Aires

AUSTRALIA: Berean Bible Institute,

P.O. Box 402, Rosanna,

Victoria 3084

BRAZIL: A Aurora, Caixa Postal

50088, Rio de Janeiro, RJ

CEP 20050-971

BRITISH ISLES: Associated

Bible Students, 102 Broad Street,

Chesham, HP5 3ED, England

CANADA: P.O. Box 1565, Vernon,

British Columbia, V1T 8C2 Canada

FRANCE: L'Aurore, 45, Avenue de

Gouvieux, 60260, Lamorlaye

GERMANY: Tagesanbruch

Bibelstudien- Vereinigung, Postfach

11 03, 64368 Ober-Ramstadt

GREECE: He Haravgi (The Dawn),

199 Railroad Avenue, East Rutherford,

NJ 07073 USA

INDIA: The Dawn, Blessington,

#34, Serpentine Street, Richmond

Town, Bangalore 560025

SPAIN/ITALY: El Alba/Aurora,

Associazione Studenti Biblici, Via

Ferrara 42, 59100 Prato—Italia

SADRŽAJ

VRHUNCI SVANUĆE

U što možemo vjerovati? 2

Međunarodne Biblijske Studije

Pokorna vjera 15

Vjera na djelu 17

Ponizna vjera 20

Oprost utemeljen na vjeri 22

The Dawn – Svanuće

Croatian Edition

NOV / DEC 2019

First issue published December 2013

Printed in USA

U što možemo vjerovati?

„Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. ... Reče mu Pilat: Što je istina?“

— Ivan 18: 37, 38 —

ŽIVIMO U vremenu kada su nam na dlanu dostupne gotovo neograničene informacije. Kako bi to ukratko ilustrirao, autor ovog članka nedavno je putem Googlea pretražio ključnu riječ "informacija". U manje od jedne sekunde pretraga je pokazala 20,7 milijardi rezultata. Kada bi ovu brojku prikazli u perspektivi, ako bi netko pregledavajući svaki od ovih rezultata potrošio manje od jedne minute, trebalo bi mu 39 000 godina da prođe kroz sve njih, ili oko 500 prosječnih životnih vijekova.

Potpuno je očito da nitko od nas ne može niti zagrebat i po površini jer se to odnosi na obradu ogromnog svijeta informacija koji nam stoji na raspolaganju, ali mi koristimo informacije za donošenje gotovo svake odluke u životu. Bilo da se one odnose na zdravlje, posao, obitelj, dom, financije, politička uvjerenja, socijalna pitanja ili vjerska uvjerenja, svi mi svakodnevno donosimo odluke na temelju različitih podataka.

Činjenica da postoji toliko neiscrpnih informacija može pokrenuti brojna pitanja. Koji su izvori podataka koje koristimo? Jesu li istiniti i pouzdani? Jesu

li naši izvori informacija pravilno motivirani da nam budu od pomoći? Smatraju li se takvi izvori odgovornima za informacije koje šire? S obzirom na činjenicu da su mnogi izvori istih podataka rutinski u sukobu jedni s drugima oko onoga što objavljuju, mogli bismo zaključiti da su velik dio onoga što vidimo i čujemo zapravo "dezinformacije". U današnjem svijetu također se čini očitim da su motivi za objavljivanje informacije često samoinicijativne prirode, a kada se ustanovi da su informacije netočne, odgovornosti uvelike nedostaje.

Iako se gore navedeno primarno odnosi na današnje okolnosti, stoljećima su slični uvjeti zbunjivali čovječanstvo. U doba Poncija Pilata, prije gotovo dvije tisuće godina, premda je sama količina podataka bila mnogo manja, u svijesti mnogih koji su željeli tražiti istinu postojala su pitanja i neizvjesnosti. Na primjer, kada je Isus doveden pred Pilatov sud, rimski se namjesnik borio s oprečnim informacijama. S jedne strane, vjerski čelnici Židova optuživali su Isusa za sve vrste grijeha, čak su ga prikazali i bogohulnikom. S druge strane, Pilat je u Isusu vidio poniznog čovjeka koji je pokazivao samo osobine pravednosti i ljubavi. Što je i kome je trebalo vjerovati?

BOŽJA RIJEČ JE ISTINA

Kao što naš uvodni tekst podsjeća, Pilat je pitao Isusa: "Što je istina?" Koliko zapis pokazuje, Isus nije odgovorio izravno na Pilatovo pitanje. No, noć prije, kada se Isus molio nekoliko sati prije uhićenja, rekao je svom nebeskom Ocu u ime svojih učenika: "Posveti ih u istini: tvoja je riječ istina." (Ivan 17: 17) Ovdje spomenuta "riječ" istine nesumnjivo je iz starozavjetna

pisma, jer je to bila jedina pisana Božja riječ koja je tada postojala. Danas se Novi zavjet mora uključiti kao dio te Riječi u kojoj treba pronaći istinu.

Provesti pažljivo pretraživanje svih obećanja Starog zavjeta s ciljem otkrivanja u njima neke središnje, dosljedne teme o kojoj bismo mogli umjesno govoriti kao o "istini" bio bi težak zadatak. Proučavajući sam Stari zavjet, nitko nije mogao biti siguran da je napravio ispravnu analizu glavne misli koju njegove stranice sadrže. Na ovom mjestu, međutim, Novi zavjet služi kao zvijezda vodilja u našoj potrazi za istinom. U Djelima apostolskim 3: 21 apostol Petar spominje temu za koju kaže: "Njega treba da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka."

Ovo je jasan trag o glavnoj temi koju je Bog zadao svim svojim prorocima da je veličaju. Koja je bila ta velika tematska pjesma Nebeskog Oca, toliko važna za njega da je zadao svim svojim prorocima da pišu o njoj? Petar je opisuje kao "vrijeme povrata svih stvari." Grčka riječ "restitucija", ovdje izrečena, točnije bi se mogla prevesti kao "obnova". Jasno je, dakle, da je božanska nakana postavljena u Starom zavjetu i sada potvrđena u Novom zavjetu, da će se sve stvari obnoviti.

Koje su to "sve stvari" o kojima je Petar govorio, te kada i kako ih treba obnoviti? U devetnaestom stihu iste pripovijesti, Petar koristi riječ "dakle", govoreći: "Pokajte se dakle." Time se pak ukazuje na to da se lekcija koju je iznio, a koja je kulminirala svojim osvrtnom na vremena restitucije u stihu 21, temelji na nečem što se dogodilo ili je prethodno rečeno. Gledajući unatrag kroz poglavlje, nalazimo da je apostol pozvao božansku snagu da

obnovi čovjeka koji je bio hrom od rođenja. Židovi koji su posvjedočili ovom događaju bijahu silno zadivljeni, pitajući se kojom je silom učinjeno tako veliko čudo.— Djela apostolska 3: 1-10

U stihovima 12-18 Petar im je to objasnio, rekavši kako je čudo ostvareno vjerom u Isusa, Princa života, koga su razapeli. Jasno je, međutim, iznio da Isusova smrt nije bila neuspjeh božanskog plana, već da je prije Bog kroz usta svih svojih proroka poručio da Krist treba trpjeti. Ljudi su počinili narodni grijeh i trebali su se pokajati da bi im blagoslovi koje je Bog pružio kroz Krista mogli biti udijeljeni. Zatim je apostol nastavio: "Pokajte se dakle i obratite da se izbrišu grijesi vaši pa od Gospodina dođu vremena rashlade."—vs. 19

Značenje grčke riječi prevedene u ovom stihu kao "rashlađivanje" jest "preporod", kao u primjeru osobe koja je ostala bez daha. Petar je očito aludirao na slučaj čovjeka kojega je upravo oporavio te je to čudo iskoristio kao ilustraciju budućih blagoslova koje će Bog pružiti cijelome čovječanstvu. To obećanje postaje još ljepše kad shvatimo da izraz "prisutnost Gospodnja" u grčkom tekstu znači "Jahvino lice." U davnim vremenima pokazivanje jednog lica drugome bio je znak naklonosti, dok je pak okretanje bilo znak nemilosti.

Smisao ovih riječi sličan je onome sadržanom u blagoslovu kojeg je Bog zapovjedio Mojsiju da izgovori Izraelu, a koji glasi: "Neka te blagoslovi JAHVE i neka te čuva! Neka te JAHVE licem svojim obasja, milostiv ti bude! Neka pogled svoj JAHVE svrati na te i mir ti donese!" (4.Mojsijeva 6: 24-26) Slikovito rečeno, Bog je okrenuo lice od svog ljudskog stvorenja kada su naši prvi roditelji prekršili božanski zakon. Protjerani su iz svog savršenog doma u Edenu i počeli su trpjeti

posljedice svojih grijeha, što je na kraju rezultiralo smrću.

Petar nam, međutim, govori da dolazi vrijeme kada će Stvoritelj ponovno okrenuti svoje lice prema ljudima, jer će otkupninu – cijenu dakle za prvog savršenog čovjeka, Adama, koji se odao neposluhu - osigurati dobrovoljna smrt savršenog čovjeka Isusa. Bog će, takoreći, podići svoje lice prema čovječanstvu, te će time nastupiti razdoblje preporoda, kao što je ilustrirano izlječenjem onoga hromoga čovjeka.

“ON ĆE POSLATI ISUSA KRISTA”

Kako, kada i pod kojim okolnostima će obećano vrijeme preporoda doći ljudima? Petar odgovara na ta pitanja objašnjavajući da je Božja nakana bila "poslati Isusa Krista." To je očito nagovještaj drugog Isusovog dolaska ili prisutnosti. Kada je Petar izgovorio te riječi, prvi dolazak našeg Gospodina već se bio dogodio. Iz mrtvih je uskrsnuo i uzašao na nebo. Dakle, govoreći o Isusu u njegovom proslavljenom nebeskom stanju, Petar nastavlja: "Njega treba da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih proroka svojih odvijeka."—Djela apostolska 3 : 20, 21

U Petrovim riječima, za nas su u fokusu neke od najvažnijih činjenica božanskog otkrivenja, ne ljudskom dedukcijom ili filozofijom, već nadahnutim učenjem jednog od Isusovih osobnih apostola. Nadalje, on nam govori o tome zbog čega je Bog potaknuo sve svoje proroke da pišu o tome i zbog čega se isto tako pobrinuo za ispunjenje svega onoga što je obećano u vezi s drugim Kristovim dolaskom. Doista, on izjavljuje da je za ostvarenje ove božanske svrhe Božjim planom bilo nužno pozvati Krista da ponovno dođe.

Iako se o njemu ne govori u kontekstu Petrovih riječi, neposredno prije "povrata svih stvari" je pripremni rad koji uključuje "potresanje" sadašnjih zlih institucija, a vrhunac je njihovo uklanjanje u velikom "vremenu tjeskobe". (Hagaj 2: 6, 7; Hebrejima 12: 26-28; Daniel 12: 1; Matej 24: 21, 22) Nakon toga i dovršetka crkvene klase, obećani blagoslovi će biti izliveni na cijelo čovječanstvo.

U stihovima nakon njegove izjave o obećanom "povratu svih stvari" Petar navodi neke primjere onoga što su proroci zapravo rekli na tu temu. Prvo što spominje je Mojsijevo proročanstvo: "Proroka poput mene od vaše braće podignut će vam Gospodin, Bog vaš. Njega slušajte u svemu što vam god reče." (Djela apostolska 3: 22; 5. Mojsijeva 18: 15) Uistinu, Mojsije je bio veliki prorok i vođa Izraela prema svom izvornom Zakonu o savezu danom na gori Sinaj. Međutim, nitko nije stekao život pod tim ugovorom jer je njegov savršeni standard pravednosti bio izvan mjere nesavršenih čovjekovih sposobnosti.

Vječni život bit će dostupan ljudima kad prorok "nalik" Mojsiju bude uskrsnuo. Odnosno, potpuna obnova ili vraćanje savršenom, vječnom ljudskom životu doći će svima koji se pokore tom proroku. Sigurno da nitko, samo čitajući Mojsijevo obećanje, nikada nije mogao doći do zaključka da se ono odnosi na Krista tijekom perioda njegove druge prisutnosti. Samo zato što nam nadahnuti apostol Petar govori kako ćemo to ispuniti, možemo ovo shvatiti kao jednu od najvažnijih karakteristika Božjeg plana za obnovu i blagoslov čovječanstva u nadolazećem mesijanskom kraljevstvu.

Nakon što je citirao ovo Mojsijevo proročanstvo, Petar se vraća još više natrag u proročki zapis Starog

zavjeta, čak i na obećanje koje je dato vjernom Abrahamu: "Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva plemena zemlje." (Djela apostolska 3 : 25; 1.Mojsijeva 12: 1-3; 22: 18) Radujemo se što nam Petar daje ovaj daljnji primjer obećanja restitucije, jer nam služi da nam osigura da su ti budući životni blagoslovi osigurani i za pogane, kao i za Židove. Oni će biti dostupni "svim rodbinama", obiteljima i narodima na zemlji.

Dva su ključna dijela obećanja Abrahamu. Jedno je da svi narodi zemlje budu blagoslovljeni, a drugo je da će blagoslov doći kroz Abrahamovo potomstvo. U Galaćanima 3: 16, u vezi s tim daje se važno novozavjetno objašnjenje. Pavao posebno identificira Isusa kao "potomstvo" obećano Abrahamu kroz kojega će čovječanstvo biti blagoslovljeno. Uz to, u stihovima 27-29 istog poglavlja apostol objašnjava da Isusovi vjerni sljedbenici, vjerom, također postaju dio tog potomstva, "baštinici prema obećanju."

Mogućnost sudjelovanja s Isusom u budućem djelu blagoslivljanja prvo je ponuđena Židovima. (Djela apostolska 3: 26) Međutim, kad ih dovoljan broj nije prihvatio priliku, Bog se „pobrinu između pogana uzeti narod imenu svojemu.“ (Djela apostolska 15: 14) Bilo je potrebno gotovo dvije tisuće godina, od Isusova prvog dolaska do sada, između Židova i pogana odabrati one koji će sudjelovati s Isusom kao obećano potomstvo u budućem blagoslivljanju i obnovi ljudi za život na zemlji. Ovo djelo restitucije, ističe Sveto pismo, bit će izvršeno tijekom tisuću godina Kristova kraljevstva.— Otkrivenje 20: 6; 1.Korinćanima 15: 25, 26

"Svećenici, hramski zapovjednik i saduceji," bili su ozlovoljeni što je Petar tako otvoreno podučavao ljude i "navješćuje – u Isusu – uskrснуće od mrtvih."

(Djela apostolska 4: 1, 2) U svom čudesnom govoru zabilježenom u 3. poglavlju, Petar nije upotrijebio riječ uskrsnuće, ali ljudi su jasno razumjeli da je veliko buduće djelo restitucije, za koje je rekao da ga je Bog izgovorio kroz usta svih svojih svetih proroka, sigurno podrazumijevalo uskrsnuće mrtvih. Bili su u pravu. Riječ uskrsnuće, što znači "ponovno ustajanje", samo je još jedan pojam koji Biblija upotrebljava predstavljajući nam izgled slavnih blagoslova zdravlja, radosti i života koji će se uskoro ponuditi svijetu koji pati i umire.

PO SVIM PROROCIMA

Zašto, dakle, u svijetu postoji toliko sukobljenih informacija i toliko različitih mišljenja glede čovjekove sadašnje i buduće sudbine? Odakle im podrška? Možda je moguće naći tekst Svetoga pisma, ili čak nekoliko tekstova, kako bismo dokazali gotovo svaku teoriju koju bismo željeli dokazati. Ovo je posebno istinito ako su Pisma izvađena iz njihovog konteksta i na taj način izobličena u smislu njihova značenja. Međutim, ovo nije metoda kojom dolazimo do velike istine o vremenima restitucije, jer to je nešto, objašnjava Petar, što su objavili svi Božji sveti proroci.

Dok promatramo zapise proroka, otkrivamo da oni zaista upućuju na vrijeme obnove, pri čemu svaki koristi drugačiji jezik i koristi različite prispodobе kako bi nam omogućio što lakše razumijevanje njihova značenja. Izaija je bio jedan od svetih proroka i na mnogim se mjestima u svojoj divnoj knjizi dotiče slavne teme restitucije, ne korištenjem te riječi, već opisujući blagoslove koji će obasuti ljude tijekom tisuću godina Kristova zemaljskog kraljevstva. U nastavku navodimo riječi iz njegovog pera.

"I čut će u onaj dan gluhi riječi knjige; oslobođene mraka i tmine, oči će slijepih vidjeti. A siromasi će se opet radovati u JAHVI, najbjedniji će klicat' Svecu Izraelovu, jer neće više biti silnikâ, nestat će podsmjevačâ, istrijebit će se svi koji zlo snuju: oni koji riječju druge okrivljuju, oni koji na vratima sucu postavljaju zamku i nizašto obaraju pravednika. Zato ovako govori JAHVE, Bog kuće Jakovljeve, koji otkupi Abrahama: 'Neće se odsad više stidjeti Jakov i više mu neće lice blijedjeti, jer kad vidi usred sebe djelo mojih ruku, svetit će ime moje.' Svetit će Sveca Jakovljeva, bojat će se Boga Izraelova. Zabludjeli duhom urazumit će se, a oni što mrmljaju primit će pouku."—Izaija 29: 18-24

U prethodnom obećanju primijetili smo nekoliko važnih i ohrabrujućih činjenica. Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti. (Izaija 35: 5) To se nesumnjivo odnosi i na mentalnu i na tjelesnu sljepoću i gluhoću. "Silnik" se svodi na ništa, što vjerojatno upućuje na obvezujuće i konačno uništenje Sotone. (Otkrivenje 20: 1-3) Krotki će također povećati svoju radost u Gospodinu, a siromašni među ljudima će klicati Svecu Izraelovu. Dakako, to označava čudesno promijenjeni svijet sadašnjosti, kada su krotki i siromašni toliko često ugnjetavani i potlačeni.

Jakov će biti tamo, kaže prorok, i vidjet će svoju djecu. To datira primjenu obećanja u vrijeme uskrsnuća od mrtvih. Tada će oni koji su ranije bili "sagriješili u duhu" dobiti razumijevanje. Ovo je još jedno jamstvo da će Sotonini zasljepljujući i varljivi utjecaji biti uklonjeni. Tada nikome neće biti potrebno pitati: "Što je istina?" Svi će spoznati i biti ispunjeni Gospodinovim znanjem.—Izaija 11: 9

U Izaiji 35: 6, 8, 10 uočavamo i druga obilježja vremena restitucije. Ovdje nam prorok kaže da će hromi čovjek skakati kao jelen. Izaija također kaže da će tamo biti "cesta" i da će je nazvati "Sveti put." Čovječanstvo je od Adamovog pada u grijeh i smrt putovalo onim što je Isus simbolično opisao kao prostran put koji vodi u propast i smrt. (Matej 7: 13) Obećana cesta je put povratka iz smrti. Ovom će se cestom, piše Izaija, "vraćati otkupljenici JAHVINI ... s veseljem vječnim na čelima."

Pavao objašnjava da Isus "sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo." (1.Timoteju 2: 5, 6) Svi su, dakle, uključeni u izjavu: "otkupljenici JAHVINI", i upravo onda kada se povrate iz smrti, bit će im svjedočena ili objavljena velika istina koja se odnosi na otkupljujuću Kristovu krv. Svi oni koji prihvate ovu mjeru božanske milosti i koji uđu u suštinski sklad s pravednim zakonima i načelima koja će se objaviti svim ljudima u to vrijeme, nastavit će živjeti vječno.

Nalazimo i sljedeće Izaijino svjedočanstvo o ovom slavnom vremenu: "Ogolio je JAHVE svetu svoju mišicu [Krista Isusa] pred očima svih naroda, da svi krajevi zemaljski vide spasenje Boga našega." "Gradit će kuće i stanovat' u njima, saditi vinograde i uživati rod njihov." "Prije nego me zazovu, ja ću im se odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti."—Izaija 52: 10; 65: 21, 24

“IZ ZEMLJE NEPRIJATELJA”

Jeremija je bio još jedan od Božijih svetih proroka koji je predvidio vremena restitucije. Pružajući utjehu majkama koje su u smrti izgubile djecu, napisao

je: "Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač: Rahela oplakuje sinove svoje, i neće da se utješi za djecom, jer njih više nema.' Ovako govori JAHVE: 'Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni će se vratiti iz zemlje neprijateljske. Ima nade za tvoje potomstvo'—riječ je JAHVINA—'sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj.'"—Jeremija 31: 15-17

Pavao identificira smrt kao velikog neprijatelja koji treba biti uništen za vrijeme Kristove vladavine. (1.Korinćanima 15: 25, 26) "Neprijateljska zemlja" je stoga stanje smrti, a obećanje da će se djeca ponovno vratiti iz ove zemlje sigurno znači da će biti podignuta iz mrtvih. Povratak na vlastitu granicu jednostavno znači da će im biti vraćen život na zemlji. Kakve li slavne izgledе pruža Jeremijino svjedočenje!

POGANI TAKOĐER

Božja obećanja koja se odnose na restituciju nisu ograničena na židovski narod. Na to jasno ukazuje prorok Ezekiel. On je pak pisao o obnovi Sodomita i ostalih zlih ljudi iz prošlosti, navodeći: "Sestra tvoja Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ... ali i ti [narod Izraela] i kćeri tvoje vratit ćete se u stanje prijašnje"—Ezekiel 16: 55

Nekadašnje stanje Sodomita odnosilo se na njihov boravak ovdje na zemlji kao ljudskih bića. To se odnosilo i na Izraelce. Ezekielovo proročanstvo otkriva da se svi trebaju vratiti. Dakle, i ovime se opet našu pozornost usmjerava prema nadi u obnovu ili restituciju. Očito je da je Isus bio dobro upoznat s tim proročanstvom i shvatio je što to znači. Govoreći o sudnjem danu budućeg kraljevstva, rekao je da će tada biti "lakše" Sodomi i Gomori nego onim Židovima koji

su u njegovo vrijeme odbacili njegovu poruku. (Matej 10: 15) To nam zasigurno jamči da će se u neznanju zli ljudi prošlosti probuditi iz sna i dobiti priliku da prihvate Krista i žive. Sveto pismo kaže da je sudnji dan u stvarnosti dan kušnje te da će živjeti oni koji tada čuju i poslušaju.—Ivan 5: 25

OBEĆANO ISKUPLJENJE

U jednom od starozavjetnih obećanja o nadolazećem Otkupitelju, Gospod je rekao: " Ja ću ih izbaviti od vlasti podzemlja, od smrti ću ih spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor tvoj, podzemlje? Samilost se sakri od mojih očiju!" (Hošea 13: 14) Kako li nam je drago zbog uvjerenja nebeskog Oca da se neće "pokajati" ili promijeniti svoje mišljenje s obzirom na svoju nakanu da izbavi narod od smrti i uništi grob, stanje smrti!

Prorok Habakuk je zapisao: "Jer će se zemlja napuniti znanja o slavi JAHVINOJ kao što vode prekrivaju more." (Habakuk 2: 14) Kroz proroka Sefanija Bog je rekao: " Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime JAHVINO i služiti mu jednodušno." (Sefanija 3: 9) Hagaj je svjedočio u ime Gospoda govoreći: "Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda." (Hagaj 2: 7) Zaharija je napisao: "JAHVE će biti kralj nad svom zemljom."—Zaharija 14: 9

Koliko zahvalni možemo biti što zapis Svetoga pisma pruža dosljedne, skladne i pouzdane informacije od Postanka do Otkrivenja o Božjem velikom planu za njegova ljudska stvorenja! Samo u biblijskom svjedočanstvu možemo pronaći pravi odgovor na pitanje: Što je istina? Doista, Riječ je Božja izvor sve

istine i samo na svetim stranicama možemo naći temelje
za slavu budućnost u koju svi istinski mogu vjerovati!

Pokorna vjera

Ključni redak: „Niti što nadodajite onome što vam zapovijedam niti što od toga oduzimljite; vršite zapovijedi JAHVE, Boga svoga, što vam ih dajem.“

5.Mojsijeva 4: 2

New American Standard

Izabrani tekst:

5.Mojsijeva 4: 1-14

Bog je svojom savršenom mudrošću odredio da izabranom narodu, narodu Izraela, pruži razne zakone i odredbe po kojima bi oni trebali živjeti. Pojedinih mnogih ovih zakona zabilježene su u poglavljima Knjige Izlaska (2.Mojsijeva) od 20 do 24. U poglavljima od 25 do 30 date su Božje upute koje se

odnose na izraelsko svećenstvo i izgradnju Prebivališta.

Odredba ovog Zakona saveza nastala je nakon što je Bog ispunio svoje obećanje da će Izraelce izbaviti iz egipatskog ropstva. (2.Mojsijeva 3: 7, 8; 14: 30, 31) Sada kada su bili slobodni ljudi, bilo je potrebno da imaju skup zakona koji će ih voditi u svakodnevnom životu, kao i u njihovoj vjerskoj službi Bogu. Pridržavanje Božjeg zakona kod Izraelaca počelo je dok su putovali prema obećanoj zemlji svome praocu Abrahamu. Kad je Bog pozvao Mojsija da vodi Izraelce, rekao mu je: "Odlučio sam vas izvesti iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, ... u zemlju kojom teče med i mlijeko!"— 2.Mojsijeva 3: 17

Sjećamo se Gospodinove prvobitne izjave Abram u još neviđenoj obećanoj zemlji. "JAHVE reče Abram: 'Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u krajeve koje ću ti pokazati.'" (1.Mojsijeva 12: 1) Abram je slijedio Božje upute i zbog svoje vjernosti u tome bio nagrađen s mnogo zemlje i stada. (1.Mojsijeva 13: 14-17; 24: 34, 35) Njegovo ime Abram, što znači "uzvišeni otac", Bog je kasnije promijenio u Abraham, što znači "otac mnoštva." (1.Mojsijeva 17: 5) Do Mojsijeva dana Izraelci su tvorili to "mnoštvo" koje je potjecalo iz Abrahamovih slabina, i oni su sada putovali u zemlju koja bješe obećana njemu i njegovu potomstvu nekoliko stoljeća prije.

Ponovno se vraćajući vremenu izbjavljenja Izraela iz egipatskog ropstva, Bog saopći Mojsiju kako je on taj koji će biti zadužen za oslobođenje naroda. Reče mu: "Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu." (2.Mojsijeva 3: 10) Nakon što je proveo četrdeset godina u zemlji Midian, brinući se o stadu svoga tasta, Mojsije je postao vrlo ponizan. Spoznao je krotkost i nepovjerenje u vlastite sposobnosti. Međutim, takav je stav bio upravo ono što mu je bilo potrebno kako bi bio oruđe u ostvarenju Božijih ciljeva.

Poput Mojsija, moramo shvatiti da Božji ciljevi spram nas nisu u skladu s našim djelima, snagom ili sposobnostima, već onim Božjima. Svi oni koji se žele pridružiti njegovoj službi, moraju naučiti lekciju sadržanu u ovim Učiteljevim riječima: "Bez mene ne možete učiniti ništa." (Ivan 15: 5) Svatko od nas treba pažljivo paziti na vođenja božanske providnosti, kako je i Mojsije to naučio, shvaćajući da samo u suradnji s Bogom možemo postići bilo što.—1.Korinćanima 3: 9

Naš ključni stih ukazuje nam na to da u suradnji s Bogom trebamo samo slijediti njegove zapovijedi, a ne nastojati vršiti svoju volju. Zabilježeno je da je Mojsije, kad je Bog iznio svoj zakon Izraelu, “prihvatio Knjigu Saveza pa je narodu glasno pročitao, a narod je uzvratio: ‘Sve što je JAHVE rekao, izvršit ćemo i poslušat ćemo.’” (2.Mojsijeva 24: 7) I mi moramo živjeti od vjere i pouzdanja u Boga i shvatiti da je poslušnost njegovim zapovijedima od vitalnog značaja dok nastojimo biti posvećeni u mislima, riječima i djelima.—1.Samuelova 15: 22

Pouka dva

Vjera na djelu

Ključni redak:
*„Brašno se iz čupa
nije potrošilo i u vrču
nije nestalo ulja, po
riječi koju je JAHVE
rekao preko svoga
sluge Ilije.“*

1.Kraljevima 17: 16
New American Standard

Izabrani tekst:
1.Kraljevima 17: 8-16

Događaji zabilježeni u Prvoj knjizi o Kraljevima, u 17. poglavlju, odnose se na službu proroka Ilije. Bog ga je izabrao da obavijesti izraelskog kralja Ahaba da na zemlji nekoliko godina neće biti ni kiše ni rose. (vs.1) Do toga je došlo zbog Ahabove zle vladavine nad Izraelovim deset-plemenskim kraljevstvom. (1.Kraljevima 16: 29-33) Zlo kraljevanje izraelskih kraljeva, čiji je potomak Ahab, nastavilo se do danas, a u zapisu se kaže

da je "Ahab učinio više da razljuti JAHVU, Boga Izraelova, od svih kraljeva izraelskih koji bijahu prije njega."

Nakon što je Iliji rečeno da će suša doći na zemlju, Bog ga je uputio da se okrene prema istoku i da se "sakrije na potoku Keritu, koji je nasuprot Jordanu." Bog je također rekao proroku da će gavrani biti poslani tamo da ga hrane. Ilija, u želji da bude vjeran Božjoj riječi, učinio je kako ga je Gospodin uputio. (1.Kraljevima 17: 2-5) Bog je izvršio svoje obećanje da će za Ilijev opstanak osigurati hranu koju donose gavrani i osigurati da potok Kerit ne presuši.—vs. 6

Nakon nekog vremena, potok je presušio. Gospodin je tada uputio Iliju da ode u Sarfatu, rekavši mu da je uputio udovicu koja je tamo živjela da mu pomogne. (vss. 7-9) Došavši na svoje odredište, Ilija je zamolio ženu vode za piće i kruha za jelo. Ovo je bio veliki test vjere i velikodušnosti udovice, i činilo se kao da je Ilijin zahtjev besraman, pogotovo imajući u vidu da je suša stigla i do njenog mjesta.—vss. 10, 11

Prvi udovičin odgovor jasno je pokazao njezinu nevolju. "Ona odgovori: 'Živoga mi JAHVE, tvoga Boga, ja nemam pečena kruha, nemam do pregršti brašna u ćupu i malo ulja u vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu da pojedemo i da umremo.'" (vs. 12, *International Standard Version*). Siromašna je udovica bila zamoljena da daruje ono za što je pretpostavljala da će biti posljednji obrok nje i njenog sina.

Iako je bila poganka, udovica je očito imala poštovanja prema Bogu, jer kada joj je Ilija dao Gospodinovo obećanje da će imati dovoljno hrane za svoje kućanstvo dok ne završi suša, ona je vjerovala i

ispunila je prorokov zahtjev za kruhom. Njena je vjera bila nagrađena. Izvješće navodi da "za mnoge dane imadoše jela, ona, sin njen i kuća njena", sve dok suša nije prestala. (vss. 13-15) Kao što je napomenuto u našem ključnom stihu, mala količina hrane koju je imala nije se "iscrpila", niti joj je ponestalo ono malo ulja što je imala. Sve je to bilo "po riječi JAHVINOJ."

Ilijin zahtjev da prvo pripremi kruh njemu, prije nego što je udovica osigurala hranu za sebe i sina, s njegove strane nije dolazio zbog pohlepe ili sebičnosti. To je, naime, bio dio pouke vjere koju je Gospodin želio pokazati. Baš kao što je udovičina vjera ispitana, Gospodin slično ispituje i našu vjeru. (Jakov 1: 2-4) Naše zalihe mogu se ponekad činiti malenima, ali Bog to zna i gospodarit će i našim duhovnim, kao i svjetovnim dobrima ako mu vjerujemo. Posebno duž duhovnih puteva, budimo uvijek zahvalni što nam naš nebeski Otac osigurava životni kruh i ulje Duha Svetoga da nas pomogne svakog dana.—Ivan 6: 35; Efežanima 1: 12-14

Ponizna vjera

Ključni redak: „Zato se i
ne smatrah dostojnim
doći k tebi. Nego – reci
riječ da ozdravi sluga
moj.“

Luka 7: 7

New American Standard

Izabrani tekstovi:

Luka 7: 1-10

Prizor iz naše lekcije zbio se nedugo nakon Isusove propovijedi na Gori. "Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum." (Luka 7: 1) Prezren i odbačen u Nazaretu, gdje je odrastao, Isus je Kapernaum učinio svojom "bazom" tijekom svoje galilejske službe.

Petar i drugi Isusovi učenici, od kojih su mnogi bili ribari, također su izgradili svoje domove na tom području, jer je bilo povoljno smještno na obali Galilejskog mora.

Izvješće u Luki u 7. poglavlju objašnjava da je jedan centurion, koji je bio satnik rimske straže u toj regiji, imao slugu koji mu je bio vrlo drag. Ovaj se sluga ozbiljno razbolio i bio je blizu smrti. Poganski centurion zamolio je čelnike grada, koji su bili Židovi, da pošalju Isusa da ozdravi njegovog slugu. (vss. 2, 3) Očito je čuo za Isusa i njegova silna djela ozdravljenja i vjerojatno je bio svjestan čudesa koja je Isus već učinio u regiji.— Luka 4: 31-41; 5: 12-26; 6: 6-11

Činjenica da centurion nije išao osobno u susret Isusu ne treba označavati bilo kakav nedostatak poštovanja. Čini se da je upravo suprotno, jer je bez sumnje znao da je Isus Židov i shvatio je da Židovi nisu

imali posla s poganima. (5. Mojsijeva 7: 1-6; Matej 10: 5; Djela apostolska 10: 28) Međutim, centurion je silno želio da Isus izliječi njegovog slugu. Iz pripovijesti je vidljivo da je, iako je centurion bio rimski časnik, bio uman čovjek, pun dobrote i dobro obaviješten, čak i među Židovima.

Gradski čelnici tražili su Isusa i, pronašavši ga, objasniše da je centurion - iako pogan - plemenitog karaktera i dostojan da Isus ozdravi njegovog slugu. Nadalje su ustvrdili: "voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio." (Luka 7: 4, 5) Čuvši te vijesti, Isus je pošao s gradskim poglavarima i otišao do centurionove kuće. Kad su se približili njegovom domu, sluga je došao pozdraviti Isusa s porukom centuriona: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da uđeš pod krov moj."—vs. 6

Naš ključni stih ukazuje na to da je centurionova vjera bila toliko jaka da je samo trebalo da Isus "izgovori riječ" i da njegov sluga ozdravi. Isus je izrazio zaprepašćenje velikom vjerom centuriona govoreći svima prisutnima: "Kažem vam, ni u Izraelu na nađoh tolike vjere." Kada se oni koji su došli pozdraviti Gospodina vratiše do centurionove kuće, vidješe da je njegov sluga ozdravio.—vss. 9, 10

Čuda našeg Gospodina služila su do neke mjere kao prikazi koji imaju najaviti sva ona velika čuda koja tek očekuju čovječanstvo, a koja možemo očekivati tijekom njegove mesijanske vladavine. Tada će svi bolesni biti izliječeni, mrtvi će uskrsnuti i svi će imati priliku biti povraćeni do savršenstva.—Izaija 35: 5-10; Djela apostolska 3: 20-25; 24: 15

Kao sljedbenici Učitelja u sadašnjem vremenu, umjesto da zahtijevamo znakove i vidljiva uvjerenja, počivajmo u vjeri, zadovoljni jer je onaj koji je u

prošlosti tako milostivo zavladao radi nas podjednako odan da i danas ispuni sva svoja dobra obećanja prema nama.—1.Korinćanima 1: 9; 10: 13

Pouka četiri

Oprost utemeljen na vjeri

Ključni redak: „*Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi jer ljubljase mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.. ... A on reče ženi: Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!*“

Luka 7: 47, 50

New American Standard

Izabrani tekstovi:

Luka 7: 36-50

Riječi naših ključnih stihova Isus je izgovorio slijedom prispodobе o vjerovniku i dva dužnika. Pripovijedao je prispodobu u kući farizeja po imenu Šimun, koji je slušao Isusovo propovijedanje, i pozvao ga u svoju kuću na objed.—Luka 7: 36

Dok su Isus i Simon jeli, žena iz grada, za koju se znalo da je grešnica, došla je u kuću, očito

saznavši da je Isus bio tamo. Sa sobom je donijela alabastersku posudicu finih pomasti. Izvješće se nastavlja, iznoseći da "stade odostrag kod njegovih nogu. Sva zaplakana počе mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću."—vss. 37, 38

Kako je Šimun farizej svjedočio onome što se dogodilo, u sebi je rasuđivao da bi Isus, ako je uistinu prorok, trebao znati da je žena grešnica i ne bi joj trebao

dopustiti da ga dodiruje. Isus je opazio njegove misli i vidio priliku da pruži lekciju. Rekao je Šimunu: "Šimune, imam ti nešto reći. A on će: Učitelju, reci!"—vss. 39, 40

Isus je tada Šimunu izgovorio ovu prispodobu. "Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?" (vss. 41, 42) Farizej je odgovorio da pretpostavlja da bi onaj koji ima najveći dug najviše volio vjerovnika. Isus je potvrdio da je ispravno prosudio.—vs. 43

Međutim, pouka koju je Isus želio prenijeti nije time završila. Ukazao je Šimunu na činjenicu da, iako je bio gostoljubiv pozivajući ga u svoj dom na obrok, nije mu pružio vodu za noge ili ulje za glavu, niti je pokazao posebnu bratsku naklonost prema njemu. A ona mu je žena, nasuprot tome, suzama oprala noge i mazala ih pomašću. U nježnom činu poniznosti, čak mu je poljubila noge.—vss. 44-46

Isus je nastavio pokazivati kako je prispodoba opisala povezane položaje Šimuna i žene. Svojim djelima, rekao je Isus, "ljubljaše mnogo", dok je Šimun samo "malo" volio. Isus je ukazivao na ženina djela jer će samo kroz njih Šimun moći vidjeti dokaz njene vjere. U našim ključnim stihovima Isus je izjavio da je ženina velika ljubav razvijena spoznajom njezinog grešnog stanja i iskrenom željom da se od toga oslobodi. Rekao joj je: "Oprošteni su ti grijesi. ... Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!" (vss. 47-50) No u stvarnosti, naravno, upravo ženina vjera dovela ju je do oprosta, a ne njezina djela.—Efežanima 2: 8, 9

Oni Božji ljudi koji ga vjerno služe, naći će se ispunjeni istinskom ljubavlju prema njihovoj "Glavi", Kristu Isusu, i svim udovima "tijela". (1.Korinćanima 12: 12-14; Efežanima 4: 15, 16) Temelj njihove ljubavi, kao i u slučaju žene, nalazit će se u velikom uvažavanju vlastitih nesavršenosti i Božjeg milosrđa, kao i u Božjoj milosti spram njih u opraštanju njihovih grijeha. Ovi će se uvjeti sigurno očitovati, kao i ženini, poniznim služenjem pred nogama Učitelja, "mirisom ugodnim, ... ugodnim Bogu."—Filipljanima 4: 18
